

Dosarul nr. 1ra-441/22
1-20064531-01-1ra-22032022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Cazacov Andrei XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.06.2020-06.04.2021;

Instanța de apel: 15.04.2021-01.12.2021;

Instanța de recurs: 22.03.2022– 04.05.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 06 aprilie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.208¹ Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Cazacov Andrei, în perioada de timp cuprinsă între 05.02.2019 până la data de 28.09.2019, aflându-se la domiciliul său amplasat în or. XXXXX, cât și la locul de muncă în incinta imobilului ce aparține SRL „XXXXX”, amplasat în XXXXX, acționând cu intenția unică de a încărca din spațiul Internet, vizualiza și deține imagini foto/video sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, utilizând sisteme informatice (calculatoare și telefoane mobile), ce erau conectate la rețeaua

Internet cu adresele IP: XXXXX, intenționat a folosit, deținut și distribuit în rețeaua Internet, prin intermediul programelor de calculator (software) destinate pentru partajarea de fișiere în spațiul online - 818 fișiere grafice (foto) și video, inclusiv fișierele cu denumirea „XXXXX” și „XXXXX” care potrivit bazei de date internaționale, administrată de XXXXX, reprezintă materiale din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manieră lascivă sau obscene.

Totodată, potrivit procesului-verbal de examinare, din 20.03.2020, s-a constatat că, pe dispozitivul rigid de stocare a informației (HDD) de model „XXXXX” extras din blocul de sistem cu inscripția „XXXXX”, ridicat prin procesul-verbal de percheziție din 26.11.2019, efectuată la domiciliul lui Cazacov Andrei amplasat în XXXXXX, au fost depistate 29 fișiere foto, și respectiv pe dispozitivul rigid de stocare a informației (HDD) de model „Samsung HD204”, cu capacitatea 2 TB, extras din același bloc de sistem cu inscripția „AeroCool”, au fost depistate 41 fișiere video, care au fost folosite și deținute de către Cazacov Andrei până la 26.11.2019, stabilindu-se că toate sunt înregistrate în baza de date internațională administrată de XXXXXX, ca fiind material din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.208¹ Cod penal, individualizată prin indicii – *„Infracțiunea de pornografie infantilă, adică distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ori de imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică”*.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, în partea executării pedepsei, cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că, instanța de judecată la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art.61 din Codul penal care stabilește că „Pedeapsa este o măsură de constrângere statală, și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanța de judecată în numele legii celor care a săvârșit infracțiuni cauzându-le astfel anumite lipsuri și restricții drepturilor lor și trebuie să țină cont de faptul că scopul pedepsei este: a) corectarea condamnatului și b) prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către condamnat”.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei stabilite prin prevederile art.75 din Codul penal.

Conform aceste norme, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei

infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codul penal.

La stabilirea pedepsei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Criteriile generale au caracter obligatoriu la individualizarea oricărei pedepse, la alegerea categoriei și termenului de pedeapsă, la stabilirea atât a pedepsei principale, cât și cele complementare. Aceste criterii nu pot fi utilizate separat, ci numai în ansamblu.

Deci, în dispoziția art.75 Cod penal sunt prevăzute trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului, lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și a întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Procurorul a remarcat că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Pentru fi respectat principiului echității la aplicarea pedepsei penale, a considerat că instanța de judecată urma să aplice o pedeapsă privativă de libertate în privința inculpatului, ca pedeapsa să-și atingă obiectivele fixate.

Instanța de fond, la stabilirea unei pedepse neprivative, prin valorificarea unor circumstanțe reținute în favoarea inculpatului, nu în deplină măsură a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, precum gravitatea infracțiunii, de motivul infracțiunii, a ignorat scopul direct a pedepsei și astfel, prin aplicarea unei pedepse prea blânde pentru săvârșirea infracțiunii, inculpatul nu se va corecta și nu va fi restabilită echitatea socială.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, fiind analizate și apreciate sistemul de probe indicat supra prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură penală, fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele, dar și declarațiile inculpatului, care în cumul indică indubitabil că Cazacov Andrei, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.208¹ Cod penal.

Cu referire la apelul procurorului, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.7, 61, 65 și 75 Cod penal, a notat că, instanța de fond le-a aplicat corespunzător, motiv din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi respins.

Instanța de apel a indicat că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În acest sens, instanța de apel a relevat ca circumstanțe atenuante conform art.76 din Codul penal, în privința inculpatului - căința sinceră, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, iar potrivit art.77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost identificate.

Instanța de apel, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) din Codul penal, este una mai puțin gravă, ținând cont de noile limite minime și maxime ale pedepsei prevăzute de art. 208¹ Cod penal, a considerat că, instanța de fond justificat a conchis că în privința inculpatului Cazacov Andrei, pentru comiterea de infracțiuni imputate, este echitabilă aplicarea pedepsei cu închisoarea de la 8 luni până la 2 ani, determinate potrivit art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Prin urmare, a fost reținut faptul că Cazacov Andrei, s-a căit sincer de cele comise și le regretă, are la întreținere 2 copii minori, anterior nu a fost judecat, instanța de apel a considerat că prima instanță a aplicat o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, circumstanțe ce impun concluzia că apelul declarat de procuror este nefondat, or acuzarea nu a invocat careva temeieri certe ce ar indica că corectarea și reeducarea inculpatului nu va fi posibilă prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendare condiționată.

Instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată de prima instanță este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul acuzatorului de stat privitor la pedeapsa aplicată inculpatului este nefondat și pasibil de a fi respins.

5. Procurorul în baza art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a susținut că, instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art.art.7, 61 și 75 Cod penal, (doar enumerându-le superficial și le-a descris la general neraportându-le la speța în cauză), adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art.90 Cod penal, ignorând prevederile art.384 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că: Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată", prevederi ce sunt valabile

și pentru instanța de apel.

Dispoziția art.90 Cod penal, obligă instanța să indice în hotărâre, motivele condamnării cu suspendare a executării pedepsei.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauze și de persoana celui vinovat va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, vinovatului indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța era obligată să indice care date despre persoană vinovatului servesc temei pentru aplicarea, art.90 Cod penal, ori inculpatul cu toate că a recunoscut vinovăția integral, a comis o infracțiune mai puțin gravă, a săvârșit, o infracțiune cu caracter sexual în privința minorilor, fapt ce denotă, caracterul periculos al faptei.

În cazul de față, reieșind din materialele cauzei penale, faptul că inculpatul a recunoscut vina, se datorează probatoriului prezentat și administrat la judecarea cauzei și nu din motiv că inculpatul a conștientizat gravitatea faptei comise, care atentează asupra securității fizice și psihice ale copilului.

Astfel, instanța de apel a ignorat prevederile art.75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

În contextul celor expuse, procurorul consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale stabilite inculpatului Cazacov Andrei și în contradicție cu probatoriu administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, i-au fost aplicate nefondat prevederile art.90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că, recurentul critică decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei, temeiuri pentru recurs care sunt prevăzute la pct.6 și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara

erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, prima instanță cât și instanța de apel au acordat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, totodată că inculpatul și-a recunoscut vina, este caracterizat pozitiv, anterior nu a mai comis alte infracțiuni, are la întreținere doi copii minorii, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, cât și de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, ținând cont și de scopul

pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea acestuia cât şi a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal ţine să menţioneze, că prima instanţă cât şi instanţa de apel la emiterea hotărârilor au ţinut cont şi de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că, în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul şi din minimul prevăzut de sancţiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanţa de judecată la stabilirea pedepsei.

La fel, Colegiul penal reţine că, raţionamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana şi comportamentul acesteia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiţionate a pedepsei nu este un drept al inculpatului sau a procurorului, ci o prerogativă a instanţei de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest context, instanţa de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de procuror în cererea de recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite, suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor părţii vătămate, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni de către făptuitor şi alte persoane.

În consecinţă, Colegiul penal opinează că, argumentele punctate în cererea de recurs privind greşita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanţa de apel şi-a motivat just soluţia adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă şi în concordanţă cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Cazacov Andrei XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie